

да не притуряме нѣкакви лъжливи приказки, зашто то ставаме голѣми лъжцы.

Ще речеме, за да испитаме обхожданието на нѣкого, че ще придобиеме слава, да ся лажиме взаимно; треба съкога да имаме една искренность въ приказките си и една вѣрность точна въ обѣщанята си; зашто то нищо не прави чловѣка по умразенъ, освѣтъ кога то пристѣпи обѣщанieto си.

Ако честь та иска да бѣдиме вѣрни въ обѣщанята си, мудрость та иска да не ги струваме никога безъ да испитаем сѣтнина та: добра та вѣра, съкога, треба да е душа та на разговореніето.

ПРАВИЛО П.

За честь та коя то треба да вярдиме въ разговореніето за сичките божественни работи и вѣроисповѣданіето.

Има нѣкои чловѣци, които ся сякатъ че ся прославятъ да ся показватъ безвѣрници и окоряватъ вѣроисповѣданіето; Божіето слово имъ е играло; обрщатъ го на мръсенъ разумъ и соблазнителенъ. Треба съсь голѣмо вниманіе да отбѣгнуваме такива безразсудни хора; зашто то, лоши те разговори развалятъ нрави те; клетви те, богохуленія та, просташки те думи треба да сѣ изгонени отъ разговоръ-тъ, треба да ги отбѣгнуваме внимателно, да не произносиме безъ разсужденіе име то Божіе.